

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Órhasábos petitorát 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 ismételt hirdetések, alku szerinti a leg-
 olcsóbb árért.
 Bélyegdíj minden bejelentésért külön
 30 kr.
 Nyilat-ter- és megjelölés költsémei öt-
 hasábos sorra 15 kr.
 Név- vagy bérmentesüléssel bejelentett köz-
 iratok nem vétettek tekintetbe. — Ugy-
 szintén kérésiratok sem adhatók vissza.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 5 frt 50 kr.
 Fél évre 5 — — — — — Egy évre 10 —
Külföldre postán küldve:
 Félévesre 12 — — — — — Egy évre 22 —
Előfizethető helyben:
 Tegledi K. Lajos könyvkereskedésében a szerkesztőségben. — Egyébütt
 a postahivatalok úján.

Osztrákbab az osztráknál.

○) A Bach-korszakban találkoztak oly derék magyar emberek, kik az 1848-49-ki szabadságharc alatt egész odaadással látszottak támogatni a nemzeti érdekeket; azonban mégis a világi fejevétel után, látván, hogy fordul a koczká, részint hasonlóságok miatt, részint azért, hogy börtök megmentsék, beállottak Bach-huszároknak, s nem tekintve sem istent, sem embert, oly gyalogosan bánásmódot tanusítottak az üldözöttek iránt, annyira kegyetlenkedtek és zsarnokoskodtak a szabadságharc alatt magokat kitüntetett honfiakon, hogy nem lehetett őket másképp megítélni, mint hogy czéjlok, kiártani Magyarországon a jó magyar fajt.

Az ilyen mákvirágokról terjedt el aztán azon jelmondat, hogy osztrákbab az osztráknál!...

Mai politikai viszonyaink közt is találkoznak azon sajtáságos irányzattal, mely ama mondat alkalmazására jogosít fel bennünket.

Jól tudjuk, hogy midőn Lustkandl a pragmatika szánkezióknak oly magyarázatot adott, miszerint Magyarország az által beolvastatott Ausztriába, s elvesztette állami önállóságát, — épen Deák Ferencz volt az, ki kétségtelenül kimutatta törvényeinkből, és az azok folytán alakult körülményekből, hogy a magyar nemzet, midőn az uralkodóházzal az uralkodás módzataira nézve szerződést kötött, nemcsak fel nem áldozta önállóságát, sőt mind akkor, mind később, és pedig az uralkodó hozzájárultával, világsan kikötötte, hogy Magyarország Ausztriától külön államot képez, és semmi más országnak alá nincs rendelve.

Közbevetőleg mondva: fájdalom, hogy Deák Ferencz később, a híres husvéti hírlapi cikk után, tettleg elterlt ama jogalapra fektetett nézetét, és az 1867-ki kiegyezés által sokat feladott az ország sarkalatos jogaiból.

De annyira ő sem ment soha, hogy az 1867-ki kiegyezést oly alaptörvénynek tekintette volna, mely változás alá nem eshetik.

Sőt úgy emlékszünk, hogy egy alkalommal ő maga kimondta a képviselőházban, mikép az 1867-diki kiegyezés, mint más emberi mű, sem lehet oly tökéletes, hogy azon változtatni, javítani ne lehessen...

Azonban, fájdalom! találkoztak és találkoznak ma is tanítványai, kik a mestert magát is tulhaladják az Ausztria iránti rokonszenven, és hazájok érdekei eljétségben.

Vannak, kik az 1867-ki kiegyezést a pragmatika szánkezióval, továbbá Anglia és Irland egyesülésével hozván hasonlatba, azt vitatják, hogy az 1867-ki kiegyezés oly sarkalatos állami alaptörvény, amit változtatni nem szabad, oly „nevelj hozzá” virág a magyar nemzetre, mit érintenie is tilos!

Nagy megbotránkozásal látjuk a „Reform” tegnapi vezércikkében a veszélyes irányzat nyilatkozatát.

A nevezett cikk írja nem mond kevesebbet, mint azt, hogy őseink a pragmatika szánkezió által

unióba léptek az osztrák örökös tartományokkal; hogy az 1867-ki kiegyezés a monarchiának alaptörvénye, mit megváltoztatni nem lehet; hogy a közösgyűlés kiegyezést tartalmazó törvény hazánk államéletének oly alapja, mint az uralkodóház örökösödési joga.

E felfogás hallatára fellázad az ember vére, és kétségbe hozza, hogy abban a nemzeti lét érzetének csak legparányibb osztályrésze is lehet, ki ily tanokat hirdeti!

Hát az 1790. 26. törvényezik, hát az 1848-ki törvények, sőt maga az 1867-ki kiegyezési törvény is, nem nyilván kimondják-e, hogy Magyarország megtartja külön állami jogait?!

Unióba léptek-e őseink az osztrák tartományokkal, beolvadtak-e a magyar nemzet tagjai az osztrák tartományokba; hát a Bach és Schmerlinguralomnak minden erőszakoskodása nem tört-e meg a magyar nemzet ellentétlenségét?

Valóban, az ily veszélyes tanok hirdetése folytán, ha még nem lett volna, most kellene keletkezni közjogi ellenzéknek, mely az ily káromlásoknak véget vessen!

A közjogi ellenzéknek ten kell állani, s minden erejét megfeszíteni, hogy Magyarország önállósága egészen a valóságá váljék. — bármint beszéljenek az osztráknál is osztrákbab magyarok!

— A szépesi szászok. Ezek hazafiai érzelmeiről soha sem kételkedünk. Ujjabb tény van erre. Izgatás czéjából az erdélyi szászok lapja a szépes-olaszti olvasóegyletnek is megküldött; az pedig visszaküldé azt oly megjegyzéssel, hogy a lapot többé olvasni nem kívánja, de ohajja, hogy az erdélyi szászok a hazának ép oly hű fiaj lennének, mint a szépesiek. Ejjenek!

— A királyhoz a képviselők közül mostanában naponként több képviselő hivatalos ebédre.

— A kabinetiroda főnökéről írja a „Hunnia”: „Pápai úrról a multkor közölt tudósításunk kitérőleg, hogy a folyamodók által a magyar királynak személyesen benyújtott folyamodványok ügyében, a törvényhatóságokhoz nem nyelvi átiratokat intéz még a király budai palotájából is, most azzal egészítjük ki, hogy „a méltóság” részére azok egyenként, kik a magyar királytól segélypénzt kérnek és kapnak, az átvevő pénztől szólv ezzel egyidejűleg megküldött német szövegű nyugtát tartoznak aláírni.” És tükrik még ott ez embert?

— A hivatalos lapból. Langenan Ferdinánd lovassági tábornok az orosz udvarnál rendkívül nagy követést vezetett ki királyunk által. — Nórgrádmegy területén a bel- és igazságügyér rögtönbíráskodási eljárás rendelt el a rablók, gyilkosok és gyújtogatókra. — Pápan (Veszprémmegyében) a marhavész ismét kiütött.

— Karánsebes előjárósága hivatalosan is még mindig a német és román nyelvet használja. S a kormány vagy tudta ezt és téri, vagy nem tudja, mindkét esetben hibás, és hanyagságával szentesíti azon eljárást, hogy a magyar nyelv Magyarországon száműzessék.

gondolt, melyen az elvadás előtti este, andalogva hallgatók a „Brillant” darabjait előadó zenekar művészi játékat.

A fedélzet ugyanaz volt most is, mely akkor, de mily különbség az akkori és mostani helyzet közt! Mily különbség volt a bájos hangok és a vihar dühögő dudolása közt!

— Hála neked istenem! — mormolá — hogy őt a velem jövetelben megakadályozád, pedig én önző bolond! mennyire ohajtottam! Rémitó, ha rá gondolkodom, mennyit kellett volna szegénynek szenvedni, ha a gondviselés vissza nem tartóztatja? Most minden tekintetben elmondhatom: legyen meg az isten akaratát!

Merengésből egy hajó orma felől hallható rémkialtás által ébresztetett föl.

A hajó rémitó tántorodott a kormányrud fele. A „Vészmadár” és egy óriási sötét tömeg közt, mely a taktéktól ragyogó hullámokon át homályosan látszott, csak egy tántogó mélység, egy zugó örvény volt. A mint a hajó szélé az ásitó örvény szélébe sülyedt, úgy tetszett, mintha a majdnem vízirányon fordul vitorlarudak a sziklát érintettek volna, mely érintés egyenlő volt a halállal. Majd egy óriási hullám zudulása, midőn a sziklán szétlöcsant, keresztül halott a vész morgásán, és

— A határőrvidék polgarosításáért köszönetet mondandó, ma küldötték készült Pannocsováról a királyhoz.

— Bécshől. Andrassy és Górcsakoff herceg az európai kabinetekhez körlevelet intéztek, melyben a pétervári találkozás jelentőségét fejtegetik. — Hyrtl bécsi bonctanár búcsúlevegőjével — tanítványai által a legnagyobb megtiszteltetésben részesült. A küldetés szónoka, ki az összes ifjúság nevében nyilatkozott, kiemelte, hogy az úr nemcsak a tudomány terein magának babért szerzett, mint ember és tanár tanítványainak szeretetét nyerte meg.

Hogy állunk már?

Se kint, se bent. A válság ügyében még semmi biztos megállapodás nincs. Annyi bizonyosnak látszik, hogy Tisza Kálmán nem lép a kormányba, ellenben Ghyrczy és Sennyey részt vesznek abban.

Itt a tegnapi est lapok hírei.

A Napló mondja: A válság befejezése, t. i. oly befejezése, mely új kormány alakítására vezessen, e pillanatban beláthatatlan. A Ghyrczyvel és Sennyeyvel folytatott tárgyalások nincsenek még azon stádiumban, hogy sikerre követhetnek lehesse és a vajdaság eredmények konstátálására nem létezik biztos támpont. Gr. Andrassy tegnapi este érkezett Budapestre s azonnal megérkezése után találkozták a nemzeti kaszinóban, hol megbeszélte a mai tárgyalások sorrendjét. Ugyanekkor Tisza Kálmán volt több balközépi képviselő egybegyűlése, megbeszéltek a folyt tárgyalásokat, s a koalíciók általán megbukottak tekintet. E felfogás letüközödik az „Ellenőr” mai több rendbeli nyilatkozataiban, valamint azon tényben is, hogy a baloldali értekezlet ma d. u. 4 órára hivatott össze; Tisza ma csak az esetben tehetnének partjának határozott nyilatkozatot, ha a tárgyalások megszakították. Ma d. e. mind Szlavy miniszterelnök, mind Gr. Andrassy, királyi őfelsége által fogadtattak, s a déli orábrban Gr. Andrassy hosszabb látogatást tett Tisza Kálmánnal.

„Hon” következőleg ír: A helyzet teljes tisztázására várható a baloldali kör ma d. u. négy órára hirdetett értekezletét. Hogy azon hírek, melyeket a mai „Ung. Corr.” oly irányban világgá tált, mintha a konferencia arra lenne szánva, hogy Tiszát felszólítsa, lépjen minden feltétel nélkül a kormányba, minden alapot nélkülözve, alig szükséges mondanunk. Az „Ung. Corr.” újabb Sennyey miniszterelnökségét emlegeti, s Ghyrczyről azt írja, hogy ez valószínűleg nem lép be — a koalíció meghívásánál — a kabinetbe. Sennyey miniszterelnökségét ma külön jobboldali képviselőközlökben is sokan emlegették s — joggal-e vagy nem joggal, nem tudjuk, — összekötésben hozták a „Magyar Politika” mai cikkével, mely a kormány konok ragaszkodását a kiegyezés formájához helytelenítette s azt mondta: ez nem oly különböztet, mely a koalíció létrejövésétől jogosan megakadályozhatná. E cikkből sokan azt következtették, hogy ha a koalíciós alásit terevések Szlavy aegise alatt meg hiusulnának is, azok felvétele még oldalról lenne várható. Mi nem tartjuk valószínűnek a magyarázatot. (Lásd a mai táviratunkat.)

Eddig a jelentés. Bizonyára, sokan élnek még azok közül, kiknek viselt dolgairol a tudósítás beszél. Eljének is sokáig!

Menjünk tovább. A tartalékeresg századosai Debreczenben vettek magunknak azt a szabadságot, hogy felsőbbség nélkül a képviselőket és övezgy asszonyokat országolati pénz fizetésére szorítanak.

Ez ellen a városi közgyűlés febr. 12-én tiltakozott, s ez eljárást beszüntette.

A városi tisztviselők közül többen, kik tisztelt rangot viseltek, elmentek még ekkor a harzterre; így ment el Boros István h. főjegyző, kinek helyét tiszteletbeli jegyző Oláh Károly pótolta. Szűcs István tanácsnok és százados szintén a közgyűlés áldaskívánatait közt tartott, kapván 4000 tölényt is.

Huszonöt év előtt.

— Emlékezés 1849-re. —

IV.
 Papp Mór tudósító levelének többi része következőleg hangzik:
 Első napon az ellent sehol be nem érők, hanem második napon csaknem épen a határánál a havasok oldalában utócsapatára reálálattunk. — A csapat állott határőrököl, könnyű lovasokkal és két ágyúval. — Itt a csata azonban megkezdett, eredmény azonban majd semmi, mert bár az utat véve, 1000 lépésnyi tértől nagyobb távolság nem volt közöttünk, a

lökett. Csak egy tényrnyivel közelebb, és veszte lett volna.

— Rettenő! — kiáltá Herbert, midőn a habok alól kiszabadult.

— Valóban rettenő! — mondá Mariner, midőn a legválságosabb perczben a kormányrudat szinte megkapta. — és azt Jack Oaktummal a legnagyobb erőfeszítéssel kellő irányban megtartani iparkodott. Igyekzetüket kívánt siker jutalmazza s a hajó kellő irányban haladt előre.

A vesztély elmul, és mivel az ablakok erősen be voltak szegve, a rémitó víztömög, mely az embereket lábakra lverte, lesiklott, és a mar majd megfulladtk ujra lélekeztek. A hajó oldalára kötött sarka darabokban csüngött megerősített helyeröl.

— Most minden jól van, kapitány, — mondá Bombay Jack, a mint ujra lélekezett, és a vizet magáról lerázta.

— A sziklát vigyázzam. — folytató — de a nagy kő és eső miatt nem láthatám. Menjen ön aludni, kapitány, ha tetszik, most már nincs sem szikla, sem más veszély. Reggel, ha világos lesz, meg fogom önnök a Baziartú szigeteket mutatni.

Most nem kellett egyébbel küzdeniök, mint a rendes tengerrel; a vihar által fölháborodott tengerrel. A mint a tengerszorosból kiérték, észrevehetőleg világosabb lett, és megállták a Baziartú szigeteket.

keringős ut, mely a köztünk tántogó mélységbe s abból fel a havas oldalára vitt, tett felőrel legmegérintettebb menést, de ezek elől is, előbb a közel vesztőgő házak, majd az ut kanyarodásai által védve voltak, hogy egy óra múlva nyomukat vesztők a setét fenyeves erdőben, s e csapatról mai napig sem tudatik semmi. — Kevés számú sebesülteiket magukkal vívők s ezekben csáköit és elhullható ruháikat az ut mellett megtalálták s különböző helyekre felmagasztalák katonáink. — E nap éjéit Pojána, Stamszk faluban töltétek, tul a grániczokon. Másnap reggel a kiállított sereg parancsot vett Bukovinába előre nyomulni, nagy rész azonban vonakodott. Tetszésére biztatott tehát a seregnak, menni vagy maradni. — Percznyi tétovázás nélkül vállalkozott a bécsi légio 4-ik zászlóalj 5-ik százada. Székely, Vilmos, Kossuth-huszárok és a tüzérség köztül csupán mi. E nem nagy, de páratlan vitézségű csapat gyorsan nyomult velünk a csikorgó havon Dorowahá nevű falujá. A falu alatt az elenséges csatarendben várt bennünk, az ütközéste lovassal azonnal megkezdtek. — Seregünk csatárláncra, csoportokra, két oldalon lovaság eloszolván, két ágyú az országoton, a harmadik egy hegyoldalon állítottatott fel, főszerepet a csatárok vitték, kik közül különösen a bécsiek a lovaságnak ágyúink által megszaszáltsa után rettenthetetlen bátorsággal nyomultak utána a faluba, ostromolván a torlaszok, s házak megetté helyeket, több házból üzvék ki az onnan lövöldöző ellenséget, üzvék ezt a hegyekbe, ha a további üzést részint természeti, részint politikai akadályok miatt félbehagyott.

Ekkép Urbán, ki agynak nagyob részével már akkor elment, megemerkült, mert Bémnek azon rendelete, hogy Rickó Naszód felől a havasok közti utat zárja el, — ezáltal a miatt, hogy Naszódnál több óráig tartó csatáját volt Binnerrel, nem teljesíthetett. Visszajövet bolúnk ismét a legveszélyesebb állás utócsapat lett, s ma visszajöttünk Beszterczére, hol pár napot pihenni fogunk, 25 napi jutalomdíjjal, mi, kik Bukovinában voltunk Dornánál, megajándékozottak. Besztercze és vidéke a reá kivett 200,000 frt költséget nagy jajaikkal kőzt fűzti; a gránicz legyő faluk rakvák katonasággal, innen 12-én indulunk, havá, nem tudjuk, mert semmi egyebet nem tudunk honunk és városunkról sem.

Bém tábornok nagyob bizalommal viseltetik irántunk, mint talán magunk is kívánjuk, ennek egyik bizonyossága azon felszólítás is, mely szerint tüzérszázal megkint bennünket, mit azonban mi haza oltatván menni, el nem fogadtunk.

Eddig a jelentés. Bizonyára, sokan élnek még azok közül, kiknek viselt dolgairol a tudósítás beszél. Eljének is sokáig!

Menjünk tovább. A tartalékeresg századosai Debreczenben vettek magunknak azt a szabadságot, hogy felsőbbség nélkül a képviselőket és övezgy asszonyokat országolati pénz fizetésére szorítanak.

Ez ellen a városi közgyűlés febr. 12-én tiltakozott, s ez eljárást beszüntette.

A városi tisztviselők közül többen, kik tisztelt rangot viseltek, elmentek még ekkor a harzterre; így ment el Boros István h. főjegyző, kinek helyét tiszteletbeli jegyző Oláh Károly pótolta. Szűcs István tanácsnok és százados szintén a közgyűlés áldaskívánatait közt tartott, kapván 4000 tölényt is.

Mészáros Lázár honv. ügyér elrendelte, hogy az erdélyi 7. s 9-ik százbéli gyalog nemzetőrök Debreczenből mássokkal váltassanak fel; az e végböl innen küldött két század nemzetőr fiz napi díjjal látattat el. S az 534 nemzetőr febr. 13-én indult a Királyhágón tulra. Orvoslalt ezekhez a febr. 24-ki közgyűlésből dr. Török Józsefet fektart küldeni, de ő már a hadgyógyréség egészségügyi osztályának főnöke lévén, nem mehetett el.

Szintársulatlunk arezképesr- loka.

5. Dálnokiné-Konti Fáni.
 Szép alak. Kedves hang. Othonias játék. Vedd össze mindezt, s ott találd Dálnokiné!

Azonban alig hogy a rendkívüli veszélyes helyzet által fölfokozott izgatottság a helyzet megkönnyebbülése folytán megszünt; a lelki erő által eddig legyőzött betegség láza erővett Herberten és őt ágyba nyomta. Helyzete agasztó lett, és néhány napon át Danvers kétségbe volt esve meggyógyulása iránt. Végre erős idegzete és ifjúsága legyőzte a betegség erejét, de végzetlenül elgyengítette. Danvers fölfedezte, hogy a lázrohama alatt folytonosan a Darcie-családdal foglalkozik s attól remegett leginkább, hogy azt nem fogja a Cap földön találni.

Fölkérte tehát Darbyt, hogy őt nyugtassa meg arról, miszerint mindaddig, míg ők Cap földre nem érkeznek, és ő szülei onnan el nem meunnek. Végre meglátták Cap földet és közeledtek a kikötőhöz. Herbert egészség volt, de a magával tehetetlenségig el volt gyengülve.

X. rész.

A következő reggelen félig elsötétített szobában Sir Edwin épen szokott reggelijét akará élvezni, midőn — Rusthon barátjának személyes megjelenése által kedvesen meglepetett.

— Isten hozta, öreg barátom! — mondá — s igen öröndek, hogy valahára még is csak oda hagyta Steilenboscht, és hozzánk vissza

öt nem könnyű utólrni, mert nem mindenkinck szokása, hogy ott járjon, a hol ő. — a legvegöben.

Az önismeret medrét nehéz is eltálatni e rövid élet folyamán.

Dálnokiné altistáné s drámai énekesnö egy személyben. Söt ha a szükség vagy kívánja, operettekben is otthon találja magát. Ő tehát jogosan eldaldolhatná — ha tudna Petöfi nyelvében, hogy „önkéntelen az ember mindenre születtik.”

Szerencs-éje, hogy mindenütt kedves, még akkor is, midőn magyar beszédét legalább is angolnak érti az, a ki angolul — nem ért.

Körülbél egy évtizede, hogy Aradon láttuk őt. Őh akkor sokat ígért, s ígretéhez képest keveset adott. Hangjának akkor a tömör mélység volt jellemvonása, s minde mellett volt m a g a s s á g a is.

„Együtt mélység és magasság.”

De ez a szerencsénk. Mert ha ő a mélységben (az altistáné terén) marad, akkor ma nem csupán Debreczen, hanem Európa legnagyobb városai kapkodnak rajta. De mert m a g a s r a t ö r e k e d t, azért maradt — ily alant. Csak Debreczenben.

Nálunk hasznos tag. De az ő helyzete önmagára nézve is — hasznos. Bizonyosság erre a színház — gázik naplója. Ő meg is érdemli a két szerepkör tiszteletdíját, mert hiszen betölti mindkettőt.

A szép Rechá, a hü Orsínát s a megható Azuczenát, melyet épen ma játszik, egyaránt tiszteljük az ő személyében.

Az egyszerű vándor dalársulat egykor d a l n o k n ö j e később Dálnokiné lett. Legyen is az még sokáig — Debreczenben!

Higye meg, jö itt mindenkinek szeméivel nézni a napot s a — zsiros falatokat. *)

Lepke.

Miből él Kossuth Lajos?

Ez érdekes kérdésre, mely sokszor és sok alkalban fölmerül lúthon is, ott kún is — így felel egy jó ismerősöm.

Azon sok memendmondával szemben, mely a Kossuth elöléröl s többnyire elferdítve szól, a valóságot földeríteni kötelességünknek tartjuk annál is inkább, mert tudjuk, hogy itt a rozszakart közreműködésének is nagy tere van, és igen sokan jónak látják, az 1867-es közösgyűlegyenek arany-korszakának szemben akként tündötniök, Kossuthot is, mintha ő is a selyem- és barsonypamagolók epimul kéjenc-korát éné. Hozzájárul még mindehez a nép képelete is. Hozzájárul még mindehez a nép képelete is. Hozzájárul még mindehez a nép képelete is.

Kossuth, midőn meggyőződött arról, hogy az ellene szót katonai intriguákkal szemben az országot személyes jelenlétével többé nem mentetheti, de egy árulás által ényomott nemzet számára a külföldön talán segélyt nyerhet, ezt az utat választotta magának, s hűvebb embereinek kíséretében utra kelt. Ducehek, az akkori pénzügyminiszter még az elutazás előtt megtudván Kossuth szándékát, föl-szólította őt, hogy legalább félévi fizetését vegye

*) T. Szerk. ur! Ujra felvettem a tollat. A színházi válság idejében tanácsosnak vélt-m hallgatni; így is majd nem lep k e v é v á l t az egész társulat, hogy szárnyra kelve, itt hagyjon bennünket. Most már nem félhetünk, hogy szent Pál oláhaink sorsára jusssunk. — L e p k e

— Az nem olyan sietős, — válaszolá Rusthon — kívánát ha igaz, a mit beszélnek. Itt lételemek tulajdonképeni oka azonban nem más, mint az, hogy a „Csillag”-hajó kapitánya, ki Indiákra utazik, itt megállott, és megtudván itt lételemek, utánam küldött Stellenboschba, és fölkeré, hogy ha nekem kedvem volna, kíséreljem a Bombayba. Válaszul én meghittam öt ide, mára reggelre, hogy azon pár napon át, melyet mindketten itt szándékozunk tölteni, legyen vendégem. Nem vakmerőség volt ez, Chartres?

— A kapitányt épen oly szívesen látom, mint önt, Rusthon; és azt ohajtom, hogy rá beszélhessük, miszerint tovább maradjon nálunk, mint egyelőre szándéka volt.

A Baronet komornyika, ki ezen beszélgetést hallgató, azonnal távozott, hogy a reggeli iránt, valamint a vendégek szobáit illetőleg is, a szükséges intézkedéseket megtegye. Chartres igen vendégszerető, és elnéző ur volt, de nem szerette a késlekedést.

(Folyt. következik.)

kr, szék kolompér 2.
 t t é r .
 mény.

következők:
 szakoklat Magyar és
 am. Földrajz, Termé-
 történet, Német, Szép-
 naszat, Francia nyelv,
 Héber tanárnyel, u. m.
 (Készül.) Profeták
 (Készül.) Profeták

kiskolától egészen el-
 antán a szükség úgy
 get tanárnyelkon kívül
 és németnyelvre

merőkről gondolkodva
 meg oki, földelmi tan-
 tantani fogja, egyszerű-
 eladandó, és a kezi
 alati a növények-
 francia konverzacio-

Közhely asszony fel-
 edés (pensionát) léson
 lánykák egész ellátása

Széchenyiútczán 1-205-
 léend. A bírások
 nyegben kezdődnek,
 fél semmiféle anyagi
 és iparkodást oda
 érdeket elmeridittek,
 kását remélik, és
 alkák macskák.

és Kohnt Mor.
 tulajdonosok.

ki a tulajdonosok

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

AROLY.

